

Αναδημοσίευση από τη στήλη “Το Σχόλιο της Δευτέρας” του Σελιδοδείκτη

Του **Χρήστου Κυργιάκη**

Ε: Ελίζα Ι: Ιάκωβος

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας αφού όλοι ξέρουμε πως η πραγματικότητα ξεπερνάει κάθε φαντασία.

Ε: Ιάκωβε!

Ι: Ναι χρυσή μου.

- Γιατί έκλεισαν τους δρόμους οι αγροτοτσοπάνηδες Ιάκωβε;

- Γιατί διαμαρτύρονται Ελίζα μου.

- Και αυτοί εκεί με τις στολές, γιατί κλείνουν κι αυτοί τους δρόμους; Κι αυτοί διαμαρτύρονται;

- Αυτοί με τις στολές είναι οι καλοί. Ακόμα δεν το έμαθες;

- Ιάκωβε, όλο με μπερδεύεις. Αφού είναι οι καλοί, γιατί κλείνουν τους δρόμους.

- Άστο καλή μου, δεν πρόκειται να το καταλάβεις ποτέ.

- Με περνάς για ανόητη; Ωραία! Πες μου γιατί διαμαρτύρονται με αυτόν τον τρόπο; Γιατί δεν πάνε στην εκπομπή του Άρη ή του Γιάννη να τα πουν και να διαμαρτυρηθούν.
- Ο Άρης με το Γιάννη είναι με τους καλούς.
- Τότε γιατί καλούν ανθρώπους με τις στολές στις εκπομπές τους;
- Άστο, δεν θα συνεννοηθούμε ποτέ.
- Λένε πως διαμαρτύρονται γιατί δεν έχουν να φάνε.
- Υπερβολές. Θέλουν να με ρίξουν από την καρέκλα.
- Αυτό λέω κι εγώ. Αν δεν έχουν να φάνε γιατί δεν πάνε στα σούπερ μάρκετς να ψωνίσουν κάτι να μαγειρέψουν; Άλλωστε τώρα στα σούπερ μάρκετς έχουν και έτοιμα μαγειρεμένα φαγητά. Οι τελευταίες συνταγές του Άκη είναι εξαιρετικές. Αφού σκέφτομαι στο δείπνο που θα έχουμε καλεσμένο τον Πάνο από εκεί να αγοράσω φαγητά.
- Ελίζα μου, δεν γίνεται να προσφέρουμε στον άνθρωπο ετοιματζίδικα φαγητά. Αυτός είναι εφοπλιστής, είναι εθνικός ευεργέτης. Δεν γίνεται!
- Μπα! Τι μας λες; Μια χαρά γίνεται. Αυτός δεν είναι που είπε ότι σε έχει χεσμένο;
- Ναι αυτός είναι. Το είπε σε μια στιγμή που ένωσε ότι τον πιέζω.
- Και όποτε πιέζεται, χέζει πρωθυπουργούς;
- Ε ναι!
- Δεν μαγειρεύω τίποτα γι' αυτόν τον αγενέστατο.
- Ένα αστείο είπε. Δεν θα το κάνει κιόλας.
- Να σε ρωτήσω και κάτι άλλο για τους αγροτοσοπάνηδες;
- Τι είναι πάλι;
- Αυτοί γιατί έχουν τρακτέρ;

- Και τι να έχουν; Με αυτά καλλιεργούν τα χωράφια τους. Όσο θα μπορούν ακόμα.
- Να έχουν Πόρσε ή Λαμποργκίνι.
- Μα τι λες τώρα; Με Πόρσε και Λαμποργκίνι θα οργώνουν;
- Ναι, γιατί όχι; Εκείνοι οι φίλοι σου οι αγρότες, ξέρεις εκείνοι που είναι πολύ τυχεροί, γιατί έχουν Πόρσε και Λαμποργκίνι για να καλλιεργούν τα χωράφια τους;
- Δεν είναι φίλοι μου πρώτον και δεύτερον έχουν το κληρονομικό χάρισμα και βλέπουν οράματα με εξάρια στο λόττο και τέτοια.
- Έλα τώρα Ιάκωβε!
- Σου είπα, δεν είναι φίλοι μου.
- Όμως πριν λίγο καιρό ήταν.
- Τώρα όμως που κατάλαβα τι έκαναν δεν τους έχω φίλους. Εμένα δεν μου είπαν ποτέ μια εξάδα να κερδίσω κι εγώ. Τους κρατάω μούτρα. Στη γιορτή τους φέτος δεν θα τους τηλεφωνήσω για ευχές. Του χρόνου βλέπουμε.
- Να σε ρωτήσω και κάτι άλλο;
- Τώρα σε έπιασε η φιλομάθεια; Πρέπει να ετοιμαστούμε και για το ταξίδι. Σε λίγες ώρες πετάμε.
- Που θα πάμε;
- Δεν ξέρω ακόμη. Κάπου κοντά, να ηρεμήσω λίγες μέρες. Με πόνεσε η ψυχή μου να τους βλέπω μέσα στο κρύο να υποφέρουν και να ταλαιπωρούνται ζητώντας πράγματα που δεν θα τους τα δώσω.
- Για ποιους λες; Για τους αγροτοτοσοπάνηδες;
- Ε ναι. Για ποιους άλλους;
- Εντάξει, θα προλάβουμε. Να σε ρωτήσω τώρα κάτι; Παρεμπιπτόντως, μερικές φορές σε

θαυμάζω για τις γνώσεις σου. Έπιασαν τόπο οι σπουδές σου.

- Ω, σ' ευχαριστώ. Για ρώτησέ με λοιπόν!

- Ζητάνε επίσης να τους διπλασιάσεις κάτι.

- Τους φόρους;

- Όχι κάπως αλλιώς το λένε ... Τη σύνταξη, το θυμήθηκα. Τι είναι η σύνταξη Ιάκωβε; Όπως λέμε: σύνταξη κειμένου;

- Είναι κάτι σαν μισθός που παίρνουν όσοι δεν δουλεύουν πια.

- Εμείς γιατί δεν παίρνουμε;

- Εμείς δουλεύουμε Ελίζα μου.

- Έχεις δίκιο. Όλους τους δουλεύουμε. Και πόσα είναι τα χρήματα της αυτής της σύνταξης;

- 350 το μήνα.

- Χιλιάδες; Α! Είναι καλά λεφτά.

- Τι χιλιάδες Ελίζα μου; Ευρώ!

- Ιάκωβε! Έχεις όρεξη για αστεία; 350 ευρώ το μήνα;

- Ε ναι, δεν είναι και λίγα. Παίρνουν πάνω από 10 ευρώ τη μέρα. Και ζητάνε να παίρνουν 700.

- Μα δεν φτάνουν ούτε για ένα ζευγάρι παπούτσια. Αν το δέρμα είναι από βούβαλο, ούτε το ένα από τα δύο παπούτσια δεν μπορούν να αγοράσουν.

- Ελίζα μου, δεν αντέχει η οικονομία μας για περισσότερα. Άσε που οι φίλοι μας οι Ευρωπαίοι δεν μας το επιτρέπουν.

- Ιάκωβε είσαι ζαβολιάρης. Εσύ παίρνεις 30 φορές περισσότερα. Το ξέρω.

- Ναι αλλά εγώ εξασφαλίζω την ευημερία όλων των πολιτών αυτής της χώρας.

- Εκτός από τους αγροτοτοσπάνηδες. Το κατάλαβα, χωρίς να μου το πεις. Είδες που κάνω προόδους;
- Δεν γίνεται όλοι να παίρνουν τα ίδια. Είναι και θέμα ικανοτήτων, σκληρής δουλειάς και προσπάθειας το πόσα θα παίρνει κάποιος.
- Εσένα Ιάκωβε στα δίνουν προκαταβολικά για όταν αρχίσεις να δουλεύεις. Όπως και στον Κωστή. Το κατάλαβα. Μυαλό ξουράφι έχω τελικά.
- Ελίζα, υπάρχουν προτεραιότητες για το που θα δοθούν χρήματα.
- Έχεις δίκιο χρυσέ μου. Πρέπει να πάρεις κι εκείνα τα όπλα που υποσχέθηκες στους φίλους μας.
- Γιατί, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι επιχειρηματίες δεν έχουν ανάγκες αυτοί; Εκτός αν θες να τους δεις κι αυτούς με τις λιμουζίνες τους να κλείνουν τους δρόμους και να διεκδικούν ή να γίνουν κλέφτες για να επιβιώσουν.
- Θεός φυλάξοι να τους βρει τέτοιο κακό. Να γεμίσουν οι λιμουζίνες λάσπες. Άσε τα κοστούμια και τα φορέματα. Χάλια θα γίνουν. Τώρα για το κλέψιμο. Έτσι κι αλλιώς δεν θα αλλάξει κάτι. Και τώρα αυτό κάνουν.
- Είδες λοιπόν που συμφωνείς μαζί μου; Άντε τώρα να ετοιμαστείς γιατί μέχρι να πάμε, θα λιώσουν τα χιόνια και είναι κρίμα. Μπαίνει ο καινούργιος χρόνος και δεν κάναμε ούτε μία σύντομη απόδραση.
- Αχ, καλοκαίρι και πάλι καλοκαίρι. Μονίμως σε αποδράσεις ήμασταν. Το θυμάσαι;